

[Jens Frandsen.]

men jeg tror ikke, at der for så vidt er ret meget andet at gøre end ved lejlighed, når de økonomiske vilkår er til stede, at afskaffe nogle af disse mindre afgifter. I det spørgsmål er jeg ganske enig med hr. Aksel Larsen.

Dagmar Andreassen: Da mit partis ordfører, hr. Jørgen Andersen, er forhindret i at være til stede i salen, skal jeg på det radikale venstres vegne knytte nogle få bemærkninger til det fremsatte forslag.

Det er et ordentligt kæmpesold, hr. Aksel Larsen lægger op til, 1 milliard kr. godt og vel. Fremsættelsestalen lægger jo op til en større politisk diskussion, men den skal jeg afholde mig fra at gå ret langt ind i, selv om det kunne være nok så spændende. Jeg havde jo fornøjelsen af at sidde i dette kulegravningsudvalg, og det, der for mig egentlig var bemærkelsesværdigt, var, at disse indirekte afgifter, som man har lavet meget tilfældigt fra tid til anden, når man har haft brug for at inddrage noget købekraft, egentlig virkede mindre uretfærdigt, end man på forhånd skulle have ventet. Med hensyn til de to afgifter, som er mest degressive, nemlig tobaksafgiften og ølafgiften, må man endelig ikke glemme, at de ikke ligger på et forbrug, der er jævnt fordelt, men i høj grad på et forbrug, man kan vælge at have eller vælge at lade være med at have. Hvis det var sådan, at det var nødvendighedsartikler, var der større grund til at se på, om man kunne flytte den indirekte beskatning over på noget, der var mere progressivt, men jeg tror, at der er mange mennesker med mindre indtægter, som ville være meget kede af, at øl- og tobaksafgifterne blev afløst af en stigning i momsen.

Nu skal det da være sagt, at forslagsstillerne helt ser bort fra, at det skulle være nødvendigt at inddrage disse penge, hvad jeg altså ikke kan give hr. Aksel Larsen ret i. Men skulle vi komme i den situation, at vi generelt kan lette, tror jeg ligesom de foregående talere, at det var mere arbejdsfremmende, hvis vi lettede på den direkte beskatning og så lod folk selv bestemme, hvad de ville bruge deres penge til.

Jeg kan altså ikke på mit partis vegne anbefale forslaget, men vi skal gerne deltage

i et udvalgsarbejde for at se, om der er nogle frynser, der skal klippes af.

Sigsgaard: I VS kan vi gå ind for forslaget om afskaffelse af kaffetolden. Vi er i det hele taget imod told på u-landenes varer. Afskaffelse af kaffetolden ville jo også fjerne en urimelighed ved industrialiseringsfonden for udviklingslandene. Den får nemlig sine penge fra kaffetolden, kaffedrikkerne betaler altså, og det vil sige, at den overvejende del af fondens midler betales af jævnt stillede mennesker, for kaffetolden er i høj grad degressiv. Man drikker stort set lige meget kaffe, uanset om man tjener 30.000 kr. eller 300.000 kr.

Fondens midler gavner i øvrigt i første række de industrivirksomheder, der støttes. Om u-landene har gavn af dem, er jo et stort og omstridt spørgsmål. Jeg stiller mig skeptisk over for det. Kaffetolden er altså en skat, som kaffedrikkerne betaler til industrien. Vi kan gå ind for, at den afskaffes, og skulle industrialiseringsfonden ryge med i købet, så ville VS ikke begræde det.

En del af de øvrige detailforslag kan vi også støtte. En række af de forbrugsafgifter, vi har, er simpelt hen små og pjattede. Men en samlet afgiftsnedsættelse på over 1 milliard kr. kan vi ikke støtte. Vi ville langt foretrække at få momsen på mad og medicin afskaffet. Den er endnu mere degressiv end cigaret- og ølafgiften. En sådan afskaffelse ville også i særlig grad gavne dels de allerdårligst stillede, dels børnefamilierne. Børn ryger og drikker jo ikke så særlig meget. Milliarden kunne også anvendes til at lette indkomstskatten for de lavere indkomster, sådan som socialdemokratiet ved deres ordfører var inde på det her for et øjeblik siden. Det er også et bedre forslag end det, der er fremsat fra SF's side.

VS har tidligere foreslået, at mindre indkomster helt fritages for skat. Jeg skal ikke her trætte med at forklare detaljerne i det forslag, men det går vi da selvfølgelig stadig væk ind for. Derimod kan vi ikke være enige, når man fra venstres og også fra radikal side siger, at man ville foretrække en almindelig nedsættelse af indkomstskatterne gennem en nedsættelse af trækprocenterne. Vi mener, at den lettelse, der her kunne blive tale om — hvis man i øvrigt ville gennem-